

ПО ЛЕНІНСЬКОМУ ШЛЯХУ

ОБЛАСНА ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА 70-РІЧЧЮ ІІ З'ЇЗДУ РСДРП

Знаменний даті — 70-річчя ІІ з'їзду РСДРП, була присвячена обласна теоретична конференція, яка відбулася у Будинку політосвіти обкому партії. На конференцію були запрошені науковці Кіровограда, лектори і доповідачі обкому і Кіровоградського міського партійного обласного ідеологічного активу, керівники ряду підприємств, організацій та установ.

Конференцію відкрив вступним словом перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

— Наша партія — сказав він, — створена великим Леніним, завжди впевнено йшла і йде по ленінському шляху. Відзначаючи славний ювілей, ми віддаємо данину глибокої поваги В. І. Леніну, його соратникам.

З доповіддю «ІІ з'їзд РСДРП і його всесвітньо-історичне значення» виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

З повідомленням «Комуністична партія Радянського Союзу про науково-технічний прогрес і управління народним господарством» виступив кандидат технічних наук доцент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування І. А. Остроухов. Критичні фальсифікаторів ленінського вчення про партію був присвячений виступ викладача Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування кандидата історичних наук А. А. Богунського. Про роботу обласної партійної організації по виконанню рішень XXIV з'їзду партії та Пленумів ЦК КПРС про інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва розповів завідувачий сільськогосподарським відділом обкому партії В. Р. Маринкевич. Актуальним завданням ідеологічної роботи на сучасному етапі присвятив свій виступ завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко.

Із заключним словом на конференції виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

У роботі конференції взяли участь члени і кандидати в члени обкому КП України.

Рік видання XIV
№ 93 (4729).

ВІВТОРОК, 7 серпня 1973 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ВІЛЬШАНСЬКОГО РК ЛКСМУ

Відбувся пленум Вільшанського районного комітету ЛКСМУ. На порядку денний пленум виніс питання «Про виконання комсомольцями та молоддю району завдань, що випливають з рішень грудневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС і доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

З доповіддю порядку денного виступила другий секретар Вільшанського райкому комсомолу Л. Антоном.

В обговоренні доповіді взяли участь секретарі первинних комсомольських організацій колгоспів і промислових підприємств райцентру, молоді хлібороби і робітники.

В роботі пленуму взяв участь і виступив секретар Вільшанського РК КП України П. С. Маленко. В роботі пле-

нуму взяв участь секретар Кіровоградського ОК ЛКСМУ В. Кришечук.

В розглянутому питанні пленум прийняв відповідне рішення.

Пленум розглянув також організаційне питання. В зв'язку з переходом на іншу роботу пленум увільнив від обов'язків першого секретаря і вивів із складу бюро райкому комсомолу Л. М. Наконечного.

Першим секретарем і членом бюро Вільшанського райкому комсомолу обрано Любов Федорівну Антоном.

В зв'язку з переходом на іншу роботу пленум увільнив від обов'язків завідувачого відділом комсомольських організацій і вивів із складу бюро райкому комсомолу М. Ю. Марютенкова.

Завідуючим відділом комсомольських організацій і членом бюро Вільшанського райкому комсомолу обрано Володимира Григоровича Десна.

«СПАСИБИ ВАМ, РАДЯНСЬКІ СОЛДАТИ!»

БЕРЛІН. (СПЕЦ. КОР. ТАРС). Радянським солдатам, що не повернулися з війни, героям, які піною свого життя визволили Європу, тим, хто поліг у жорстокій боротьбі з страшним ворогом людства — гітлерівським фашизмом, — було присвячено багато маніфестацій і мітингів у сьомий день Всесвітнього фестивалю молоді в Берліні.

Цього разу місцем дії була не тільки столиця НДР. Велика група делегатів з десяти країн вирушила в Замсенхаузен — національний меморіал, де раніше був табір смерті. На мітингу, який пройшов тут під лозунгом «проти милитаризму і фашизму, за мир і дружбу», прозвучали сердечні слова одностайності радянському народові, який ціною незліченних жертв врятував світ від коричневої чуми.

Сотні делегатів фестивалю побували сьогодні на території іншого колишнього концтабору — Равенсбрюк, який гітлерівці створили спеціально для жінок. І тут звучали слова «Спасибі вам, радянські солдати, слова, які можна без перебільшення вважати одним з головних лозунгів сьогоднішнього фестивалю».

Немов перекликаючись з головною темою дня, з стародавнього Дрездена — міста безглуздо зруйнованого в кінці війни за одну ніч, коли над містом сяяли смерть білі як тисячі американських і англійських бомбардувальників, — з цього відбудованого міста прозвучали слова нагадування про ще страшнішу загрозу, що нависла над людством. Тут, у Палаці Цінтер, відбувся мітинг, з нагоди 28-ї річниці атомного бомбардування Хіросіми. «Ні — воєнному атому», — дружно скандували учасники мітингу.

«Спасибі вам, радянські солдати» — мелодія цієї німецької пісні звучала ввечері в берлінському Трептов-парку, де в рамках фестивалю проишла масова урочисто-траурна церемонія на честь воїнів Радянської Армії, які поглинули в бою за визволення Європи від фашизму.

Вздовж алеї Слави, яка веде до монумента, ушанованого знаменитістю скульптурою Є. Буачича, вишикувались юнаки і дівчата в синіх блузах Спільної вільної німецької молоді. У скрапках промислових прожекторів височіли над ними бронзова постать бійця, який розрубав мечем снайпера і тримає на руках врятовану ним німецьку дитину.

Мелодії пісень «Соняшнена пісня» і моцартовського «Реквієму», мерехтання полум'я факелів і сліпуче проміння прожекторів, тисячі і тисячі червоних гвоздик, що лягли до підніжжя пам'ятника, скорботні обличчя остераних війною — почесних гостей фестивалю і молоді люди, які не знають, що таке війна і які раптом стали суворими, — такою була ця хвилююча маніфестація.

Ми пам'ятаємо вас, радянські герої, ваш подвиг не забуто, ваші жертви не були даремними, ви завжди з нами в нашому мирному сьогодні, за яке ви віддали найдорожче — життя. Ці слова не були сказані вголос. Але в самій атмосфері церемонії, в кожному жесті — в усьому звучала урочиста клятва молоді не бути війни, бути на землі мирної, дружби, мирно-співробітництва різних людей, різних народів.

Сьогоднішня молодість схилила голови перед суворістю і мужньою кінстю воєнних років.

А. ГРИГОР'ЄВ,
І. ДОБРОТІНА,
Б. КРАЄВСЬКИЙ,
Н. СТЯЖКІН.

лодіжні кормодобувні ланки. Зараз вже працює шістьнадцять таких ланок, а на заготівлю кормів вийшло понад 360 молодих хліборобів. Силами цього загону закладено 2953 тонни грубих кормів, 840 тонн силосу, 16046,6 тонни сінажу, по-

Ульянова (секретар комсомольської організації І. Костюченко) та колгоспу «Жовтень» (секретар комсомольської організації В. Олійник). Комсомольсько-молодіжні кормозаготівельні ланки в ці дні закладають міцну кормову базу

МІЦНІЄ КОРМОВА БАЗА

В заходах Знаменського міського комсомолу по залученню молоді міста й села до активної участі в зелених жнивках намітили створити в усіх колгоспах району комсомольсько-мо-

над 200 тонн трав'яного борошна, 32,1 тонн сінного борошна.

Найкращих успіхів на зелених жнивках добились комсомольці і молодь колгоспу імені Володимира

для громадського тваринництва району.

О. ШЕВЧЕНКО, зав. відділом комсомольських організацій Знаменського МК ЛКСМУ.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

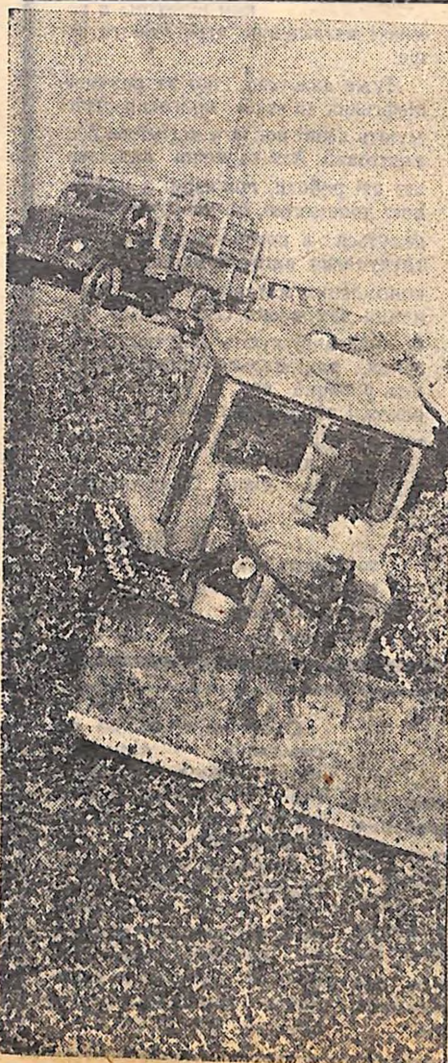
Микола Полішук з колгоспу «Шляхом Леніна» Гайворонського району. Скопив 235 гектарів, намолотив 8714 центнерів.

Василь Опішнянський з колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району. Скопив 210 гектарів, намолотив 8207 центнерів.

Микола Сергачий з колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району. Скопив 177 гектарів, намолотив 6644 центнерів.

Ілля Семерик з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Знаменського району. Скопив 179 гектарів, намолотив 6639 центнерів.

Микола Остапчук з колгоспу «Росія» Новоураїнського району. Скопив 165 гектарів, намолотив 6562 центнерів.

Хлібороби колгоспу «Дружба», що в Новій Празі Олександрійського району, успішно завершують збирання ранніх зернових. На площі 1543 гектарів вони одержали на круг по 31 центнеру пшениці з кожного гектара.

Добре працюють на жнивках молоді комбайнери колгоспу Павло Нежевченко, Андрій Іванов та Іван Бугайов, які намолотили по 6-7 тисяч центнерів зерна. При плані 21700 центнерів ранніх зернових колгосп продав державі 22300.

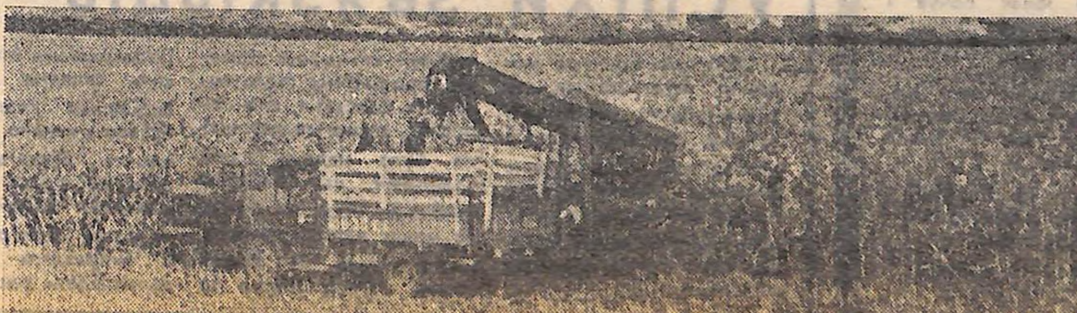
А зараз розпочалась заготівля кормів для худоби. Площа кукурудзяного поля на силос — 320 гектарів. Колгоспники зобов'язались одержати з кожного гектара 17 по 210 центнерів і засилосувати 5900 тонн кормів. Закладено в кагати більше тисячі тонн силосної маси.

На фото зліва: заготівля силосу; внизу: агрегат комбайнера Михайла Золотаря на збиранні кукурудзи; вгорі: водій Новоураїнського відділення «Сільгосптехніки» Петро Гузєнко відвозить масу від комбайна.

ФОТО В. КОВПАКА.

ТУРБОТА ПРО ДРУГІ ЖНИВА

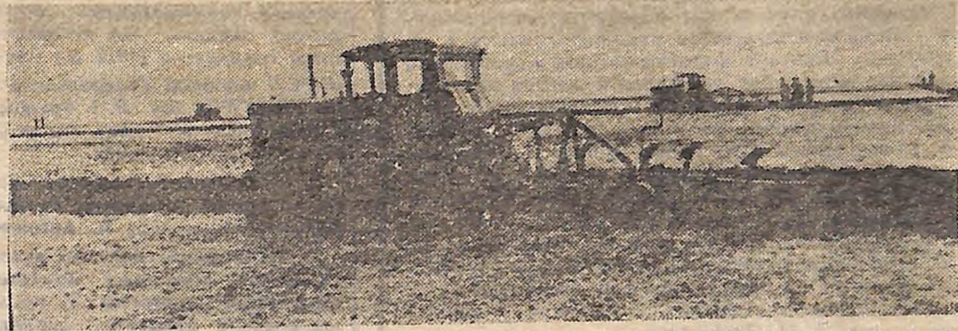

ПЕРЕМОГЛИ ГАЙВОРОНЦІ

На фото: зверху справа — переможці у змаганні — команда Гайворонського СПТУ № 6; зліва — член команди Бобринського СПТУ № 2 М. Кіш; внизу — агрегат вийшли в загінки.

Фото В. ЗЕМНОРІА.

В Гайвороні відбулися обласні змагання молодих ораторів, в яких брали участь учні сільських профтехучилищ. Більшість юних ораторів довели, що вони не випадково обрали механізаторську професію, за час навчання здобули міцні знання.

За умовами конкурсу учасники мають зорати 0,4-гектарну ділянку. Звичайно, це не важко. Та не кожен навіть досвідчений майстер, зробить це за всіма правилами. Тому і конкурс цей — школа майстерності. Адже не виключено, що закінчивши училища, набувши досвіду роботи, через декілька років нинішні учасники змагань захищать честь Кіровоградщини на рес-

публіканській арені. Адже Алла Кривенко, Тамара Полішук, колишні випускники Бобринського профтехучилища № 2, домоглися значного успіху і на всесоюзних змаганнях. Зокрема, Тамара Полішук минулого року стала чемпіонкою країни серед ораторів-дівчат.

Значного успіху домоглася команда юних ораторів Гайворонського СПТУ № 5, за яку виступали Юрій Гордєєв, Іван Настасієнко та Олександр Дураков. Гайворонці перемогли в командному заліку. Наступні призиви місця виборили бобринчани та новгородківці.

В особистому заліку переміг Олександр Дураков, Микола Ключ з Інгульського СПТУ № 4 та Олександр Браско з Бобринського СПТУ № 2 відповідно на другому і третьому місцях.

«Я
ЖНИВУВАВ»

За голубі небокраї відпливає літо. Ще горить над стелами серпень, але на порі з ранковими туманами, з мерехтливим бабиного літа — вересень. Тоді за покликком дзвінка десятикласник Панчівської середньої школи Віктор Свинач прийде до школи і класний керівник Раїса Іванівна Бобер неодмінно запитає його:

— Як же відпочивав, Віто?

«Відпочивавось дуже добре» — подумає Віктор і згадає срібні хвили Висі, волейбольний майданчик, героїв книг і кінофільмів, з якими познайомився цього літа. Тільки не про це розкаже він Раїсі Іванівні. Бо найяскравіше враження лишило у ньому інше.

...Коли настали жнива, Віктор не зміг усяди відомо — одразу подався на тік. Бо на току ніби весь хліб через твої руки проходить.

Секретар партійної організації колгоспу Григорій Петрович Барбой зібрав молодь прямо на току, серед золотих гір хліба.

— Всі ділянки роботи у нас на хлібозбиральні відповідальні, — мовив до хлопців і дівчат. — Але особливо важлива — ось тут, на розвантаженні зерна від комбайнів. Працювати потрібно так, щоб машина вивільнювалась з під зерна за лічені хвилини. Урожай багатий, бункери комбайнів виповнюються швидко, а там, у полі, агрегати не повинні стояти ні секунди. Тож це місце роботи — справжня бойова вахта. Хто з вас погодиться тут працювати?

Віктор підвівся першим.

— Я!

— А витримаєш? Часом доведеться нелегко...

— Вистіймо! — твердо пообіцяв Віктор. І в спеку, і в дощові дні, коли особливо цінилася кожна секунда роботи, працював комсомолец, не шкодуючи сил. Лічені хвилини потребувалися хлопцеві, для того, щоб розвантажити зерно на гарячий асфальт току, і порожня автомашинка мчала у поле до комбайнів. Ніде правди діти — часом стомлювався, недосипав, але що втома, коли так багато радості, сил подарувала йому праця!

Гордістю світилися очі Віктора, коли слухав інформацію голови колгоспу Миколи Васильовича Кувакіна про вручення товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим ордена Дружби народів Радянській Україні, про доповідь, з якою Генеральний секретар ЦК КПРС виступив у Києві.

— На високу нагороду партії та уряду, — сказав Микола Васильович, — наш колектив відповів ударною працею. Під час недільника, проведеного на честь цієї видатної події, ми продали державі 1200 центнерів хліба.

Серед прізвищ передовиків юнак почув і своє прізвище.

...Отож відповідь Віктора Раїсі Іванівні:

— Відпочивавось мені добре, а працювалося ще краще! Бо був я на жнивках!

М. СТОЯН,
наш позаштатний кореспондент.

Колгосп ім. Щорса,
Новоміргородський район.

ЩОСУБОТИ до воріт олександрських заводів, шахт та фабрик під'їжджають машини, які миттю заповнює весела молодь. Робітники, шахтарі, інженери йдуть на жнивні поля району, щоб допомогти хліборобам в гарячу літню днину.

Всі промислові підприємства Олександрії мають «свої» колгоспи чи радгоспи, яким в будь-який час готові надати належну допомогу: чи то в ремонті техніки, чи то в польових роботах, чи в організації відпочинку.

Шефська допомога колгоспам. Нині вона стала настільки різноманітною, що важко навіть перерахувати всі її аспекти. Але сьогодні на порядку денному — хліб. І особливо велике навантаження лягло на плечі автотранспортних підприємств міста. Девіз трудівників села «Здамо хліб в засіки Батьківщини якомога швидше і без втрат!» став гаслом і олександрських водіїв. Заздалегідь, дуже ретельно і якісно готувались машини до вивезення зерна. Адміністрація і комсомольські організації автотранспортних підприємств направили в колгоспи молодих водіїв. А праця шофера в жнива також відповідальна, як і комбайнера.

Про те, як працюють комсомольці, свідчить такий приклад. В підшефний колгосп імені Фрунзе ввійшли 17 комсомольців з автотранспортного підприємства № 10062. Десять з них увійшли в комсомольсько-молодіжну бригаду, яку очолює комуніст Петро Григорович Михайленко. За 6 днів роботи на відстані 16—20 кілометрів бригада перевезла 14 тисяч центнерів зерна. Середньозмісне виконання завдання складає 125 процентів. Серед автотранспортних колективів хлопці з бригади П. Г. Михайленка утримують перше місце. А Павло Чернишенко, Василь Торба Іван Міщенко та Володимир Мартинюк щоденно доставляють на

хлібоприймальні пункти по 28—30 тонн зерна при змінному завданні 20 тонн. Саме про таких кажуть, що вони працюють з комсомольським вогником. І подібних прикладів чимало.

Ще один «живий фронт» олександрійців — це допомога хліборобам в організації відпочинку. В місті сформовано цілий загін агіткульбригад, які з лекціями, бесідами та концертами виїжджають в села. Це — три агітпоїзди: Бу-

МАГІСТРАЛЬ: „ЗАВОД — КОЛГОСП“

динку культури райенергоуправління, до складу яких входять вокально-інструментальний ансамбль дівчат «Тоніка», танцювальний ансамбль та групи вокалістів і читців, агітбригади авторемонтного заводу, Будинку культури електромеханічного заводу, вуглерозрізу «Голоківський» та інших.

Комітети комсомолу цих підприємств постійно турбуються про підбір і поповнення тематики лекцій, а учасники агіткульбригад добирають цікаві репертуари. Ось тому в коротку обідню перерву комбайнери з задоволенням слухають бесіди майстра електроремдільниці райенергоуправління Івана Васильовича Рудакова, аплодують агітбригаді з авторемонтного заводу, яку очолює завідувач заводською бібліотекою Ольга Галушко, милуються співачками «Тоніки».

Шефство над колгоспами — це міцний, постійно-діючий зв'язок

між містом і селом. Він не припиняється і з закінченням жнив. Підприємства Олександрії допомагають колгоспам в механізації ферм, в обладнанні полів системами меліорації, в ремонті складної техніки. Колектив заводу підйомно-транспортного устаткування монтує в колгоспі імені Свердлова зрошувальну систему, а в колгоспі імені Калініна над такою системою працюють шефи з Голоківського вуглерозрізу. В колгоспі «Україна» група робітників рудоремонтного заводу на чолі з механіком М. І. Полчаніновим обладнала молочнотварну ферму автопоїлки. Авторемонтний завод надає допомогу підшефному колгоспу «Ленінським шляхом» в ремонті автомашин, агрегатів та інше.

Дуже важливо, що за рахунок шефських зв'язків колгоспи отримують певні послуги від міста безкоштовно. Але не менш важливо, що всі роботи, пов'язані з шефською допомогою, на заводах міста ведуться в позаробочий час, устаткування виготовляється із зекономлених матеріалів. Для виконання замовлень села молоді робітники вишукують внутрішні резерви, раціонально використовують робочий час. І, разом з тим, основні виробничі плани виконуються постійно. Адже комітети комсомолу доручають допомагати підшефним лише передовикам виробництва.

Л. СКИЧКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрійського міськкому комсомолу.

УСПІХИ ЗВ'ЯЗКІВЦІВ

Обласний конкурс молодих телеграфістів, телефоністів та операторів зв'язку, що відбувався в Кіровограді, закінчився. Декілька годин тривало напружене змагання двадцяти найкращих зв'язківців, переможців першого районного туру.

Жюрі визначило хорошу професійну підготовку всіх делегатів, але перевагу серед телефоністів було надано Галіні Суворовій, що набрала найбільшу кількість балів. Не менш вагомими успіхами у телеграфістиці Л. Романенко. Перед Лідією та її товаришами стояло до-

статися складне завдання, вирішення якого потребувало чимало зусиль і вміння. Дівчаткам довелося не тільки з максимальною швидкістю передавати телеграми, але й виправляти помилки, перекладати тексти.

Отож на п'єдесталі переможців піднялось троє: Галіна Суворова, Лідія Романенко та оператор зв'язку Любов Криворучко.

Секретар обкому комсомолу Л. Неруш привітала дівчат із заслуженою перемогою, вручила їм почесні значки ЦК ВЛКСМ «Молодий передовик виробництва» та грамоти ОК ЛКСМУ.

Літературно-мистецький клуб „МК“

СЮРПРИЗИ БУТАФОРІВ

ЗВІКОНЦЯ душно, заставленою меблями кімнатки видно багатопверховий будинок. Його біла стіна вабить, хочеться підбігти до вікна, розчинити його навісті і дивитися з висоти, кричати до людей, котрі, напевне, ходять внизу по тротуарі. Я простираю руку до кватирки і... настовхуюсь нігтем в паперову стінку з намальованими вікнами. Дивлюсь вниз — я напівметра від підлоги.

— Ми й самі іноді помиляємося, — заспокоюють мене. — Це добре. Виходить все зроблено, як потрібно.

На «вулиці», де немає машин і пішоходів, але є своєрідні правила вуличного руху: «Не шуміти!», «Не бігати!», «Не курити!» — я відразу набираюся сорому. Лікаюсь, дивлячись, як людину придивлюся уламком скелі вагою, здається, в тонну. Хочу кинути її на допомогу. Але грізний окрик: «Увага, зйомка!» — затримує мене на місці. І знову чути:

— Все, все бутафорія! І важка скеля і людина. — Це начальник бутафорського цеху Матвій Даєдович Богданів відкриває мені таємниці мосфільмівського «Сезама».

— У будь-якій кількості у нас виготовляють скелі, кам'яні й дерев'яні палаци, мраморні лави й каміни, ліпні прикраси й вітражі, люстри, вази триметрової висоти із «сєвського» фарфору...

Так що очам своїм не вірте на «Мосфільмі», лише рукам. Мрамор і яшма — з паперу, скелю й дубові меблі з кімнати, де ви щойно були (декорація до фільму «Міста й роки»), пересуне й дитина...

У БУТАФОРСЬКОМУ цеху звичні поняття поставлені з ніг на голову. Плакати інструктують не про те, як краще зашпаклювати стіну, побілити стелю й поновити позолоту, а про те, як зробити тріщини в свіжій штукатурці і перетворити її в стару, як щонайшвидше виростити плісняву на стелі і «влаштувати» позеленіння блискучих «бронзових» поручнів сходищ.

Виявляється, імітувати непридатно для життя приміщення — тонке мистецтво. Навіть паутинна найкращої якості передбачена в бутафорській номенклатурі. Спосіб її виготовлення придумав І. В. Матінець — найстаріший бутафор студії. Паутину — розплавлену синтетичну смолу — вістрілюють з пістолета, подібного до ракетниці, на будь-яку висоту. І тут вона застигає, сяючи ереспіоніями. Пам'ятаєте, як розлучено раба паутину Лаврецький (артист Кулагін) в «Дворіпському гнізді»? Глядачі і в голову не приходять, що ця паутину («сплів» пістолет, а не справжній павук).

Здається, справжній замок горить у вогні жорстокої пожежі у кінострічці, що нині знімається «Шпак і ліра». А тим часом палає майстерно зроблений віртуозними столярами «Мосфільма» невеликий — розмірів іграшкового будиночка — макет, що «виріс» до розмірів натурального замка дякуючи комбінованому зйомкам.

В театрі глядач змиряється з умовностями декорацій і навіть хвалить: «Які хороші були ці позолочені грати, що зображали палац!» «Хіба від кіноглядача почуєш таку думку? «Як в житті!» — ось лозунг кіно. Якість декорацій в кінострічці ми не оцінюємо, бо вони створюються не з розрахунку на уяві й поблжливості глядача. Навпаки всі зусилля майстрів-бутафорів, гримерів, живописців направлені на те, щоб пильне око кінокамери зафіксувало не підробку, а справжній світ речей і людей.

Кіно з його крупними планами і трюковими зйомками

пред'являє підвищені вимоги до майстерності й винахідливості бутафорів, художників, гримерів — всіх людей, які працюють за кадром. Сучасне кіно, що тяжіє до масштабних зйомок (битви, міжпланетні мандрування, історичні сюжети) викликає цілу індустрію кінематографічного камуфляжа. Його продукцію використовують і театр.

НА «Мосфільмі», найкрупнішій кіностудії країни, працює солідний відділ декоративно-постановочних споруджень, який включає бутафорський і столярний цехи, живописну й драпірувальну майстерні. Є й гримерний цех, в якому продукцію замовляють вітчизняні й зарубіжні кіностудії й театри. Це цехи, обладнані першокласними машинами, навіть автоматами, виготовляють найрізноманітнішу продукцію, потреба в якій породжена вибагливою режисерською фантазією. А фантазія ця завдає немало клопоту майстрам камуфляжа. Тому бутафори удосконалюють свої відносини з режисерами.

Наприклад, кожен, хто вперше потрапляє на територію «Мосфільма», здивовано зупиняється перед дивною спорудою — довгою баштовою стіною, складеною з різних матеріалів: величезних сірих валунів, дрібних цеглинок, товстих колод. Все це пронумероване й чергується, вражаючи різноманітністю і нібито безглуздістю задуму. Для чого ця безкінечна різноманітність матеріалів і фасонів кладки в одній стіні. А це, виявляється, каталог! Користуючись ним, постановник може реально уявити, який бутафорський арсенал знаходиться в його розпорядженні.

Важко сказати, як розвивалося б сучасне мистецтво бутафорії, коли б не успіхи хімії та автоматики. На «Мосфільмі» застосовують вакуумформовочні машини та термопластичні маси, щоб випустити першокласні «гранітні валуни», мальовничу «черепицю» і легку, як шкаралупка, бутафорську сталь. Так, так, бутафорські рицарські обладунки і бронзові скульптури тепер роблять не з металу і навіть не з пап'є-маше, як думав дехто. Це було б дорого й довго.

БУТАФОРИ — це висококваліфіковані будівельники, архітектори, столяри, художники по тканинах... А поруч з ними — майстри професії, також повної несподіванок — гримери.

Щоб зробити актора схожим сьогодні на Петра I, завтра на Георгія Савкадзе, мало приклеїти йому вуса або намалювати зморшки. Часто тут потрібна робота скульптора. Гіпсова маска, знята з актора, пластичні і портрет героза — це атрибути на столі скульптора-гримера. Він виліпить потрібну актору крутину підбравдя чи випускати надбровного дуги. Кривітла майстерна робота. Винає й віділати потрібні частини з латексної резини. І готове нове підбравдя, вуха чи ніс такого «фасону», який потрібний. В гримерній ціла колекція «заготовок». Але майже щоразу доводиться робити нові, якщо актора потрібно зробити схожим на конкретну історичну особу...

Мистецтво кіно розвивається, дякуючи майстерності бутафорів та гримерів. «Мосфільм» — одна з кращих майстерень і в цьому плані. Сюди приїжджають «за досвідом» технологи з багатьох країн, тут замовляють декорації та всі види гриму зарубіжні студії. Чимало чудес роблять майстри, яких ми ніколи не бачимо на екрані, але без яких саме чарівне чудо екрана не могло б існувати.

Є. ТОКАРЕВА, АПН.

КЕЛЬМА НА ГАЛЯВИНІ...

ДІЮТЬ СТУДЕНТСЬКІ БУДІВЕЛЬНІ

Будівельний майданчик розмістився на величезній лісовій галявині. Тут ніби є все те необхідне, що потрібне для будівництва. І в той же час щось незвичне. Мабути, оточуюча обстановка і тиша. Правда, дивним було б говорити про якусь тишу в той час, коли будівництво йде повним ходом. Але ні стрекіт крау, ні гудіння бетономішалки не ріжуть слух. А

вливаються в один мотив лісової пісні.

— Що це буде в такій красі? — запитують у юнака, що з кельмою в руках сів перепочити.

— Школа, — багатозначно пояснює.

Як сказав він це — все зразу стало зрозумілим. І те, чому діти влаштували свої ігри майже поруч із будівельним майданчиком. І те, що саме школа повинна бути в такій місцевості.

— Не дочекаються, коли ми її закінчимо, — вносить ясність Володя Керпенко і кидає погляд

на дітлахів. — Тісно їм у старій, — сказав і попрямував до низенької будівлі. Мовляв, ходіте, самі побачите.

Приміщення Богданівської 8-річної школи, справді, просторим не назовеш. Вузенькі коридори, вестибюль розміром у звичайну кімнату, невеличкі класи. Тут зараз розмістився студентський будівельний загін «Юність-73» Кіровоградського Інституту гірсько-лесохозяйського машинобудування. Прибув він сюди, щоб спорудити нову, двоповерхову школу на 460 місць.

— Якби ви бачили, як нас тут стріляли, — захоплено згадує командир загону Володя Керпенко. — Мабути, все село вийшло з квітами мітинг бун.

Тепер і не дивно, чому хлопці так завзято працюють. Бригадою з тридцяти трьох чоловік менш, ніж за місяць спорудили стіни першого поверху. Хоч за кельмою і правило всі вони взяли вперше в житті.

— Важко було спочатку, — говорить Володя

— По третині кубометра ледь-ледь викладали. А тепер... Подивіться! — він захоплено обвів поглядом будову.

Хлопці вправно орудували своїм нехитрим знаряддям. Цеглини «витанцювали» в руках.

— Неперевершений рекордсмен у нас є і залишається поки що Володя Переляско, — продовжує командир. — Два з половиною кубометри кладки стін — це в нього норма. А якось засперечався, що може зробити й більше. І зробив чотири з половиною.

Будова росла на очах. Кранівниця Рая Стариченко ледь встигала за командами «майна», «віра». І купа цегли, що лежала на землі, танула, як лід на сонці.

Тим часом у штабі йшла своя робота. Алла Меліна — відповідальна за пресу (до речі, єдина представниця жіночої статі) — мудрувала над «блискавкою». Сьогодні вона присвячувалась Толі Крупку. Десятихвилинна ро-

ки хлопцеві виповнилося і йому готувалися сюрпризи.

Комісар загону Віктор Олександрович працював над лекцією, з якою мав виступити перед населенням села, і скоса поглядав за Аллою роботою. Щкало було додлатися, чи ж сюрприз був схожим на той, який йому піднесли на день його народження тижнем тому.

Та хоч би у штабі і не було нікого, двері його не були на замку. Бо на найвиднішому місці тут обладнано «Куточок абітурієнта», і сюди частенько навідується випускники місцевих шкіл. Правда, вони дещо соромляться особистого контакту із членами штабу чи бійцями загону.

Зате ті, кому ще вчитись і вчитись у школі, проходу не дають студентам:

— А чи скоро ви школу нам збудуєте? — кожного разу запитують.

— Скоро, скоро, — відповідають хлопці. — На той рік вже будете у новій.

Г. ГОНЧАРЕНКО, спежкор «Молодого комунара», с. Богданівка Знаменського району.

ВИСТАВКА ДВНАДЦЯТИРІЧНОГО ХУДОЖНИКА

В Єревані, столиці Вірменської РСР, в дитячій картинній галерей відкрилась виставка творів 12-річного школяра Вагінака Елібекяна. На ній представлено понад 30 робіт — портрети, натюрморти, пейзажі. Яскраві малюнки показують внутрішній світ юного художника, сприйняття ним навколишнього життя.

За два роки існування дитячої картинної галереї в ній вже експонувались п'ять персональних виставок. В залах галереї можна побачити і роботи юних художників із Чехословаччини, ПДР, Франції.

На знімку: 12-річний школяр із Єревана ВАГІНАК ЕЛІБЕКЯН за роботою.

ФОТО А. ЕКЕЯНА. АПН.

КІНО.
ПАНО.
РАМА

ПРЕМ'ЄРИ СЕРПНЯ

Екран дарує вам нові цікаві зустрічі з кінострічками

«Тут нам жити». Нова стрічка студії ім. О. Довженка з передових партійних позицій відображає актуальні суспільні й моральні процеси, що відбуваються в сучасному українському селі. Вона — про секретаря партійної організації колгоспу, про його непомітну, важку, але дуже потрібну роботу. Автор сценарію — М. Зарудний, режисер-постановник — А. Букорський.

У головних ролях знімались: М. Мерзлякін, К. Степанков, Н. Антонова та інші.

До виконання обов'язків секретаря райкому Атіс Дунав приступив у той час, коли в районі розпочався складний, але необхідний процес переселення людей з хуторів у селища. Про ті зміни, що відбуваються в латвійському селі сьогодні, розповідає фільм В. Крум'яніша, знятий на Ризькій кіностудії, «Спадкоємці воєнного шляху».

Все почалося з жарту... В одному південному місті жили двоє друзів — Славо та Євген. Славо захоплювався електротехнікою і якось сконструював пристрій, який відчиняв двері таким чином, що сигналізація не спрацьовувала. Порішили випробувати. Об'єктом обрано «Пельмени». Але сигналізація спрацювала. Приїхало міліція, і Славо опинився в дитячій виховній колонії. Як склалося далі життя друзів ви знаєте, переглянувши кінострічку виробництва кіностудії ім. О. Довженка «Випадкова адреса».

Про долю шахіста, його важкий шлях до перемоги, про складні життєві ситуації розповідає широкоекранний фільм «Гросмейстер». Відзнятий він на кіностудії «Ленфільм». Автор сценарію Л. Зорін, режисер-постановник С. Мікаелян.

З популярною кіноактрисою Жанною Прохоренко ви ще раз зустрінетесь у фільмі А. Бенкунгера «Двері без замка». Це розповідь про становлення молодого сін'єра, про силу справжнього кохання.

Немає, мабути, людини, яка б у дитячі та юнацькі роки не захоплювалася пригодницькими романами відомого американського письменника другої половини XIX століття Майні Ріда, і, в першу чергу, «Вершином без голови». Написаний 1868 року, цей роман витримав безліч видань мало не всіма мовами світу, неодноразово був екранований та інсценований. Прекрасний майстер пригодницького сюжету, знавець життя і побуту американського Заходу, людина, яка беззастережно вірила в ідеали добра і справедливості, Майні Рід «подарував» сучасному кіномастеру графичний матеріал для захоплюючого, яскравого й драматичного фільму. Фільм «Вершинок без голови» поставлено на кіностудії «Ленфільм» режисером В. Вайнштоком, відомим за постановками фільмів «Діти капітана Гранта» та «Острів скарбів».

У серпні ви зможете також передивитись пригодницький фільм кіностудії «Мосфільм» «Чорні принци», ліричну повість про кохання і моральну красу нашого сучасника «Назустріч тобі» (кіностудія «Узбекфільм»), широкоекранний фільм виробництва студії «Таджикфільм» «Ураган у долині», екранізацію комедії Вільяма Шекспіра «Багато галасу даремно» (студія «Мосфільм») та ін.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 8 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Концерт. (М). 10.15 — «Мамині школи». (М). 10.45 — Телевізії. (К). 11.00 — «Факел». Телевізії. (К). 15.30 — Для школярів. В. Коростильов і М. Львовський «Пригоди Дімки». Вистава Центрального дитячого драмтеатру. Історія третього. «Дімка в тридцятьому царстві». (М). 16.00 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.30 — «Шахова школа». (М). 17.00 — Для дітей. Е. Чирняк. «Ех ти, Котіфею Івановичу!» Вистава Запорізького театру ляльок. (Дніпропетровськ). 19.00 —

«Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 19.10 — «Як зберегти землю». Телевізійний нарис. (М). 19.40 — Концерт пісень на вірші Лебедєва-Кумача. (М). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зоря» (Вороніж) — «Спартак» (Москва). (Передача з Вороніжграда). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Сказання про Рустамів». (М). 1. серія. 22.40 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 10.45 — В. Короленко. «Не страшно». Телевізійний спектакль. (М). 12.15 — «Розповіді про вчителів». Телевізійний нарис. (М). 12.45 — «По концертних залах Москви». (М). 13.35 — Індустрія селу. (М). 16.35 — Наша афіша. (К). 16.40 — «За український мільярд». (Донецьк). 17.00 — Концерт великого дитячого хору і хору «Юність» Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. (М). 18.00 — Фільм-балет. «Запрошення до танцю». (К). 19.30 — Кінонарис «Спасибі вам, спасибі вам». (К). 19.45 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Ін-

формаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Музичний театр». (К). 20.15 — «На добраніч, діти!» (К). 20.30 — Спортивна програма «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Мінськ). 11 тайм. (М). 21.30 — «Екран молодих». (М). 22.30 — Програма «Час». (М). 23.00 — Інформаційний огляд «На ланях республіки». (М).

ЧЕТВЕР, 9 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Творчість юних». Співає хорова студія «Піонерія». (М). 10.15 — Виступ письменника В. Коротича. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Сказання про Рустамів». Художній фільм. 1. серія. (М). 11.40 — «Людина і її справа». Телевізійний нарис. (М). 12.10 — «В ефірі «Молодість». (М). 13.00 — Школярський змагання. (М). 15.35 — Грають юні піаністи. (М). 16.00 — «На Курській дузі». Документальний фільм. (М). 16.20 — «Розповіді про професії». (М). 16.50 — Кольорове телебачення. Концерт

Буківницького заслуженого ансамблю пісні і танцю УРСР (М). 17.30 — «Чудний рубіж». (Одеса). 17.50 — Науково-популярний фільм «Пантосон Самі». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Увага — досвід». (Кіровоград). 18.40 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). Інформаційний випуск. 18.55 — Оголошення. (Кіровоград). 19.00 — «Люди на Законі». (М). 19.30 — «Нумо, діччата». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Сказання про Рустамів». 2. серія. (М). 22.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.30 — Наша афіша. (К). 16.35 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Дніпропетровськ). 16.50 — Для школярів. «Колумбія». (К). 17.30 — Для школярів. Всеросійський зліт членів лісництва юних друзів природи. (Петрозаводськ). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. Співає Бе-за Руденко. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті».

(К). 19.25 — Художній фільм «Покликання». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Пісні радянських композиторів. Концерт. (Львів). 22.00 — Мультифільм для дорослих. (К). 22.15 — Інформаційний огляд «На ланях республіки». (К). 22.20 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 10 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.55 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Мій перший корабель». Телевізійний фільм. (Ленінград). 10.15 — Кольорове телебачення. «Сказання про Рустамів». Художній фільм. 2. серія. (М). 11.30 — «Шахова школа». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. Концерт ансамблю пісні і танцю «Калес» (Латвійської Сільськогосподарської академії). (М). 12.30 — «Договір тисяч у діті». (М). 15.30 — «У світі ліпиходів». (М). 16.00 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 16.30 — Телефільм. (Кіровоград). 16.40 — Тележурнал «Партійно

життя». (Вороніжград). 17.10 — «Я — будівельник». (Кіровоград). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті» (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Світ соціалізму». (М). 18.30 — Кольорове телебачення. «Свято пісень». (Передача з Риги). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — І. С. Тур-генев «Пролітає». Телевізійний дискусія. (М). 22.45 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.40 — «Об'єкти». Передача для «бюджетників». (М). 17.10 — Одноактний балет у виконанні національного фольклорного ансамблю Куби. (М). 18.00 — Телефільм «Обличчя до обличчя». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — На XV спартакіаді Збройних Сил СРСР. (К). 20.00 — «Наші гості». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Секундомір». (К). 23.05 — Інформаційний огляд «На ланях республіки». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНЕ ТОРГОВЕЛЬНЕ УЧИЛИЩЕ

ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавець промислових товарів (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік, на базі неповної середньої школи — 2 роки);

продавець продовольчих товарів (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік, на базі неповної середньої школи — 2 роки);

контролер-касієр (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік);

продавець оформлювач вітрин (строк навчання на базі середньої школи — 2 роки).

Приймають осіб віком від 16 до 25 років, які мають освіту за 8, 10, 11 класів.

До заяв, у якій зазначити вибрану спеціальність, вступники додають: документ про освіту, копію свідоцтва про народження, автобіографію, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 296), характеристику із школи або з останнього місця роботи, 4 фотокартки (3x4 см.).

Учні, які успішно вчаться, одержують стипендію (26 крб., а звільнені в запас — 60 крб. на місяць).

Особи, які закінчили училище, користуються пільгами при вступі до інституту радянської торгівлі.

Приймання документів — по 15 серпня.

Випускників училища направляють на роботу у місцеві торгівлі і відділи робітничого постачання Кіровоградської області.

Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Пова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

НОВЕ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 7

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

В ГРУПИ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ ЗІ СТРОКОМ НАВЧАННЯ З РОКИ

З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

малювання, штукатурки, ліцювальники-плитковники, мозаїсти, монтажники по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій, електрогазозварники, столяр-теплари, монтажники конструкцій-муляри.

Після закінчення училища учні одержують диплом за спеціальністю та атестат про середню освіту.

Приймаються юнаки та дівчата на строк навчання 1—2 роки з освітою за 8—10 класів, віком 15 років і старші.

Всі учні знаходяться на повному державному забезпеченні. Іногородні забезпечуються гуртожитком. Під час виробничої практики учні одержують 33 про-

центи заробітку. Учні, які знаходяться на домашньому режимі, одержують компенсацію за харчування в розмірі 17 карбованців на місяць. Групи, укомплектовані з десятикласників, навчаються за скороченими програмами і одержують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, 6 фотокарток (3x4 см.), довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймаються в канцелярії училища. Адреса училища: м. Олександрія, вул. Нагорна. Іхати автобусом «А» до зупинки «ОМПУ № 7». Телефон 51-8-42.

ДИРЕКЦІЯ.

ФІЛІАЛ КРЕМЕНЧУЦЬКОГО МІСЬКПРОФТЕХУЧИЛИЩА № 16

НА БАЗІ ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ

«ДНІПРОЕНЕРГОБУДІНДУСТРІЯ»

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973—1974

НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ ПРОФЕСІЙ:

Пекарі, (одночасно освоюють роботу на тістообробній машині).

Строк навчання — 2 роки, вік від 16 до 25 років, освіта 8—10 класів.

Зарховані до училища забезпечуються обмундированням і триразовим харчуванням.

Під час проходження виробничого навчання учні одержують 33 проценти заробітку.

Ті, хто закінчив відмінно училище, направляються в технікум профтехосвіти і мають право поступати у вищий чи середній учбовий заклад на пільгових умовах без конкурсу.

Всі, хто закінчив училище, забезпечуються роботою в містах Світловодськ, Олександрія, Кіровограді.

Для вступу до училища слід додати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, свідоцтво чи атестат про освіту, характеристику зі школи, останнього місця роботи чи військової частини, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, медичну довідку (форма № 286), шість фотокарток (розміром 3x4 см.).

Початок занять з 1 вересня 1973 року.

Документи приймаються на адресу філіала: Кіровоградська область, м. Світловодськ, вул. Конька, 32, тел. 26-44; на адресу училища: м. Кременчук, Занеми-І, Ярмарочна, 9, тел. 2-33-47.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

На базі 8-річної освіти з набуттям середньої освіти строк навчання 3 роки:

— токарі по металу, слюсарі механоскладальних робіт, слюсарі-ремонтники, електрогазозварники, слюсарі електромонтажники.

На базі 10—11-річної освіти з строком навчання 1 рік:

— машиністи електромостових кранів — електро-слюсарі; токарі по металу.

Училище готує висококваліфікованих робітників з здобуттям середньої освіти. По закінченні училища учні одержують атестат за середню школу і атестат по спеціальності з наданням 2—3 розряду.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

На всі спеціальності приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, звільнені в запас із лав Радянської Армії.

Для вступу на навчання в училище слід подати та-

кі документи: заяву особисто, свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, свідоцтво про освіту, 6 фотокарток (3x4 см.), довідку з місця проживання та про склад сім'ї.

Зарховані в училище забезпечуються: з трирічним строком навчання — триразовим безплатним харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям;

з строком навчання 1 рік — стипендією в розмірі 30 карбованців на місяць.

В період виробничої практики виплачуються кожному учню 33 проценти від вартості виготовленої продукції.

Початок занять з 1 вересня 1973 року.

Гуртожитком забезпечуються юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Ватуліна, № 1, телефон № 51-4-08. Автобусом їхати до зупинки «Жовтнєве селище».

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

ПОГОДА

Вдень 7 серпня по території області міста Кіровограда передбачається: малохмарна погода. Вітер північний 0—4 м/сек. Температура повітря 27—31, по місту 28—30 градусів.

За даними Українського бюро погоди 8—9 серпня: малохмарно, переважно без опадів. Вітер змінний напрямів 3—7 м сек. Температура повітря: вночі 13—18, вдень 26—31, часом до 33 градусів.